

ಐಕ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳು

ಅಧ್ಯಾಯ 11ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು, ತಲೆಗೆ ಮುಸುಕನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಭೇದವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಈ ಎರಡು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಪಾಲನು ಮತ್ತು ಕೊರಿಂಥ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತಂಕವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದವು. ಎರಡೂ ಸಂಗತಿಗಳು “ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ” ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವರ್ತನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು¹ (8:1). ತಲೆಗೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರೋಮನ್ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದವು, ಈ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಕೈಸ್ತರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸಭೆಯು ಭೇದವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಪಾಲುತ್ತೆಂದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ, ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವು ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿದ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅಧ್ಯಾಯ 11ರಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಷಯಗಳು ಪಾಲನು 8 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಿಂದ 10 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರುವೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು 12 ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮುಂದಿನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕೈಸ್ತರಿಗೆ ಅವರು ಆರಾಧನೆಗೆ ಸೇರಿಬರುವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ವರ್ತನೆಯ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಅವರು ಕೂಟದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ತರುವ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಧ್ಯಾಯ 12 ರಿಂದ ಅಧ್ಯಾಯ 14ರ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣ, ಅವು “ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದಂಟಾಗುವ ವರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು” ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗುತ್ತವೆ (12:1).

“ದೇವರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡುವುದು” (12:1-3)

¹ಸಹೋದರರೇ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದಿಂದಂಟಾಗುವ ವರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿರಬಾರದೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ²ನೀವು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ನಿಮಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾದ ಹಾಗೆ ಮೂಕ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿರಂದು ಬಲ್ಲೆರಿ. ³ಹೀಗಿರುವದಿರಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುವುದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ; ದೇವರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡುವ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಯೇಸುವನ್ನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನೆಂದು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ,

ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಯೇಸುವನ್ನು ಕರ್ತನೆಂದು ಹೇಳಲಾರನು.

ವಚನ 1. ಈಗ ಸಂಭಂದಿಸಿದ ಎರಡು ಪದಗಳು, ಸದಸ್ಯರು ಪೌಲನಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಪತ್ರದೊಡನೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಡನೆ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ. 7:1ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು “ನೀವು ಬರೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಂದರೆ - ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇದು.” ಮತ್ತು 8:1ರಲ್ಲಿ “ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ನೋಡೋಣ . . .”

ಪೌಲನು ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ-ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅನಾಮಾನ್ಯ ಅಥವಾ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಿದ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರಗಳು ಈ ಆದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು ಇವು ವಿಗ್ರಹಾರ್ಥನೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುವವರ ಮತ್ತು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುವಿಕೆಯ ಅನೇಕ ವರದಿಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಲೋಕದಿಂದ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಲಿವೆ. ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ, ಅಪೊಲೋಸನ ಭಕ್ತರು “ಪ್ರವಾದನೆಯನ್ನು” ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಅಥವಾ ಆದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ವಿರಳವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಪದವು ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ, ಅಲೌಕಿಕವಾದ ವರಗಳಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಡುವುದು, ವರಗಳ ಕೊರತೆಯಿರುವವರಿಗಿಂತ ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರ ಗುರುತಾಗಿತ್ತು. ಪೌಲನು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಅಲೌಕಿಕ ವರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ವಿಶೇಷವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ದೇವರಿಂದ ಬಂದ ವರಗಳು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವ ಆಚಾರಗಳಿಂದ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹೋದರರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದನು. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಕುರಿತು ಅವರ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಕ್ರಿಯಾ ವಿಶೇಷಣ πνευματικὸν (pneumatikōn, “spiritual”) ತಟಸ್ಥವಾಗಿದೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ “ಆತ್ಮಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು” ಅಥವಾ “ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳು” ಉತ್ತಮವಾದ ಅನುವಾದಗಳಾಗಿವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅದು ಪುಲಿಂಗವಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರ್ಥ “ಆತ್ಮಿಕ ಜನರು” ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅನುಸರಿಸಿದ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ, ಪೌಲನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಠಿಂಥದವರು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಕೆಲವು ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳಿದ್ದವು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ 12:8). ಆ ಕಾರಣದಿಂದ NASBಯ ಅನುವಾದಕರು “ವರಗಳು” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಓರೆ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ವಿವಿಧ ಜನರಿಗೆ ಗಣನೀಯವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಪೌಲನು ಅದ್ಭುತವಾದ

ವರಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ವಚನ 2. ಪೌಲನು ನೀವು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರಾಗಿದ್ದಾಗ ನೀವು ನಿಮಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾದ ಹಾಗೆ ಮೂಕ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. “ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರು” ಎಂಬ ಪದವು ಗ್ರೀಕ ನಿಂದ ἔθνη (ethnē, “peoples”), ಬಂದ ಪದವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ ವಿರೋಧಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಪದವು ಅಗೌರವದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. “ಜನರು” ಎಂದರೆ “ಅನ್ಯಜನರು” ಅವರು ಯೆಹೂದೇತರರು ಅವರು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ದೇವರ ಕುರಿತು ಏನನ್ನೂ ಅಥವಾ ಆತನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಜನಾಂಗೀಯ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ದೇವ ಜನರೆಂದು ಸಭೆಯು ಸ್ಥಾನಭ್ರಷ್ಟಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದನು (ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನೋಡಿರಿ, ರೋಮಾ 2:29), ಆದರೆ ಬದಲಾವಣೆ ಜನಾಂಗೀಯ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಗ್ರೀಕ್ ಪದವು ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾತನಾಡುವವರು, ಅಕ್ಯೆಸ್ತರು “ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರು” “ಯೆಹೂದೇತರರಲ್ಲ” 12:2ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ತನ್ನ ಕೆಲವು ಪೂರ್ವ-ಕ್ರೈಸ್ತರ ಜೀವಿತವನ್ನು ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ, ಅವರು ಮೂಕ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆ ಹಿಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಪೌಲನ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ 12:2ರಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳು ಆರಾಧನೆಯ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ವರ್ತನೆಯ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರದ ಭಾಗವಾಗಿವೆ. ಪೌಲನು ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದವರ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ನಿಜವಾದ ದೇವರು, ನಜರೇತಿನ ಯೇಸುವಿನ ತಂದೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವವರ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪೌಲನಂತೆ, ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ, ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಯೆಹೂದ್ಯ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ವೇದವಾಕ್ಯದಿಂದ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆ (ನೋಡಿರಿ ಯೆಶಾಯ 44:9-11; ಯೆರೆಮೀಯ 10:1-5; ಕೀರ್ತನೆ 115:3-8).

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊರಿಂಥದ ಕೆಲವರು “ಮೂಕ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು” ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಅವುಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ಅವು ಜೀವಿಸುವವುಗಳಲ್ಲ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಭ್ಯಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಗಲಿಬಿಲಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪ್ರವಾದನೆ, ಸ್ವಸ್ಥತೆ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರ ಆಚಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೇಲಿನ ತೋರಿಕೆಯ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಈ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮೂಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ವಚನ 3. ಪೌಲನು ಸಹೋದರರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವದೇನೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಇದು ರಹಸ್ಯಮಯವಾಗಿ ತೋರಿಬರಬಹುದು. ದೇವರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುವನು “Ἀνάθεμα Ἰησοῦ” (Anathema Iēsous) ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು ಎಂಬುದು ಉಹಿಸಲಸಾಧ್ಯ ಅದೇನೆಂದರೆ “ಯೇಸು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನಾಗಿರಬಹುದು.” ಒಂದು ವೇಳೆ

ಇಂಥಹ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕೆಲವು ಜನರು “ದೇವರಾತ್ಮನಿಗೆ” ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಯೇಸು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಯಾರು ಮತ್ತು ಅವರಿಗಿರುವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ಏನು? ಅಪೊಸ್ತಲನು ಇಂಥಹ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಏಕೆ ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ?

ಬಹುಶಃ ಪೌಲನು “ದೇವರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಮಾತಾಡುವದು” ಎಂದು ಯಾರನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಂಥಹ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕೆಲವರು ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಮತ್ತು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾವಾದನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ವರಗಳು ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವದರ ಕುರಿತು ವಿರೋಧಿಸಲು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿರಬಹುದು. ತೋರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ದೇವಾರಾಧನೆಗಿಂತ ಒಟ್ಟಾರೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿಲ್ಲ. ಕುಪ್ರಸಿದ್ಧ Dionysus ಮತ್ತು Cybeleಯ ಆರಾಧಕರ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅತಿರೇಕಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಕ್ರೈಸ್ತರು (ಬಹುಶಃ ಯೆಹೂದ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತರು) ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದರು ಯಾಕಂದರೆ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರು ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೌಲನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕರೆನೀಡಿರುವದು ಈ ದೃಶ್ಯವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವನು ಯಾರು ಆತ್ಮನ ವರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವದು ಬಹುಶಃ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಿಗೆ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರ ದೇವರ ಭಕ್ತರ ಮನೋವೈಕಲ್ಯವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುವದಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಬಲವು ಇದು ಒಟ್ಟಾರೆ ವಿಭಿನ್ನ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿದೆ ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹಿಂಬಾಲಕರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವ ದೈವೀಕ ಶಕ್ತಿಯು ವಿಗ್ರಹಗಳ ಆರಾಧಕರಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ದೇಗದಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಯಾರೊಬ್ಬರು ದೇವರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರು ಹೇಳುವಂತೆ “ಯೇಸು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನು” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ, ಯಾರು ಹೃದಯದಿಂದ ಯೇಸುವನ್ನು ಕರ್ತನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ತಾವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಪೊಸ್ತಲನು ನಂತರದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿರಬಹುದು ಇದು ಒಬ್ಬನು ದೇವರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಯೇಸುವನ್ನು ಶಪಿಸುವದು ಅಸಂಭವನೀಯ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಉದ್ದೇಗದ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ-ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಯೇಸುವನ್ನು ಕರ್ತನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುವದು ಸಹ ಅಸಂಭವನೀಯ. “ಯೇಸು ಕರ್ತನೆಂದು” ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅರಿಕೆಮಾಡುವವನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಯೇಸು ರಕ್ಷಣೆ, ದೇವರಕುಮಾರನು ಎಂಬ ಕೊರಿಂಥದವರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರಿಕೆ ಅವರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬೆಂಬಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇತರರಿಗಿಂತ ತಮ್ಮ ವರಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಮಕ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಅಪೊಸ್ತಲನು ಈಗಾಗಲೇ ದೇಹದ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

“ವಿವಿಧ ವರಗಳು” (12:4-11)

⁴ವರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳುಂಟು, ದೇವರಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬನೇ; ⁵ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳುಂಟು, ⁶ಕರ್ತನು ಒಬ್ಬನೇ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳುಂಟು, ಸರ್ವರಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ. ⁷ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ದೇವರಾತ್ಮ ವರಗಳು ಸರ್ವರ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ⁸ಒಬ್ಬನಿಗೆ ದೇವರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನವಾಕ್ಯವು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಆ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾವಾಕ್ಯವು. ⁹ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಆ ಆತ್ಮನಿಂದಲೇ ನಂಬಿಕೆಯು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಆ ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮನಿಂದಲೇ ನಾನಾ ರೋಗಗಳನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುವ ವರವು, ¹⁰ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಹತ್ವಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವರವು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರವಾದನೆಯ ವರವು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸತ್ಯಸತ್ಯಾತ್ಮಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವ ವರವು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ವಿವಿಧ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ವರವು, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ವಾಣಿಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವ ವರವು ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ¹¹ಈ ವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮನೇ ತನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟು ನಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಪದಗಳಿಂದಲೇ, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆ ಪಾಲನ ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ (1:10; ನೋಡಿರಿ 3:3). ಈ ಸಹೋದರರು ಐಕ್ಯತೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವರು ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದರು, ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಾಂಬಂಧಿಕ ಮಹತ್ವಗಳ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಪೌಲನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಯೇಸು ಹೊಂದಿದ ಅದೇ ಆಸಕ್ತಿ ಪೌಲನ ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು (ಯೋಹಾನ್ 17:20, 21). ಇದು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಬಂದ ರೋಮನ್ Clementನ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಆಗಿತ್ತು (c. ಕ್ರಿ.ಶ. 98)² ಮತ್ತು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಇತರ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರ ಆಸಕ್ತಿ ಇದಾಗಿತ್ತು. ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪೌಲನಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಕುರಿತು ಬರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಣವಾಗಿತ್ತು.

ವಚನ 4. ಸಹಜವಾಗಿ, 12:4ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ವರಗಳು (*χαρισματα*, *charismata*) ಅವನು ವಚನ 1ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ “ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳಂತೆ” (*pneumatikōn*) ಇದ್ದವು. “ವರ” ಇದಕ್ಕೆ ಗ್ರೀಕ್ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪದ *δῶρον* (*dōron*) ಪದದ ಇತರ ವಿಧಗಳು *δῶρεά* (*dōrea*) ಮತ್ತು *δῶρημα* (*dōrēma*). ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪದಗಳು ಮೂವತ್ತೆತ್ತಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪೌಲನು ಪದವನ್ನು ಕೇವಲ *dōrea* ಐದು ಸಾರಿ ಮತ್ತು *dōron* ಪದವನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾರಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ *χάρισμα* (*charisma*), ಪದವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಳು ಸಾರಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲವುಗಳೊಂದಿಗೆ

ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೌಲನ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹದಿನಾರು ಸಾರಿ ಪೌಲನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದವುಗಳಲ್ಲಿ ಏಳು 1 ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿವೆ. ಅವನು ಪದವನ್ನು ಐದು ಸಾರಿ ಅಧ್ಯಾಯ 12ರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪೌಲನು “ವರಗಳಿಗೆ” *charismata* ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಅದು ಅದೆ ಶ್ರೇಣಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ *χάρις* (*charis*, “grace”) ಮತ್ತು *χαρά* (*chara*, “joy”).³ ಈ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದರ ಮೂಲಕ, ಪೌಲನು ತಾನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ವರಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಕರ್ತನೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ಆನಂದದ ವಿಸ್ತರಣೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರಿಂದ ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಪರೈವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುವ ವರಗಳ ವರ್ಣನೆಯು ಅವು ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ದೇವರ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನೀಡುವ “ವರಗಳು” (*charismata*) ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವು, ನಿತ್ಯಜೀವದ ವರಗೆ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವು (ರೋಮಾ 6:23); ಆದರೆ 1 ಕೊರಿಂಥ 12-14ರಲ್ಲಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಪದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಅದೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪದವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಅದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ “ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳ” ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ (12:1). ಅಪೊಸ್ತಲನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿರುವ ವರಗಳನ್ನು ಅವನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವಾಗ, ವಿಮರ್ಶನಾಕಾರನು ಅವನು ಕೆಲವು ವಿಧದ “ವರಗಳನ್ನು”⁴ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತೋರಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವರಗಳು ಸಭೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ, ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಮ್ಮೆಯು ಆತ್ಮಿಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಯಕ್ತಿಕ ಸ್ಥಾನದ ಸಂಗತಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ, ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದ ವರಗಳು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯ ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಭೇದವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಕೊಡುಗೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಅಸಾಮಾನ್ಯ ವರಗಳ ಮಹತ್ವದ ಗುಣಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಅದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಈ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಇವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಚಿತ್ತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಪೇತ್ರ ಮತ್ತು ಯೋಹಾನ್, ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಕುಂಟರನ್ನು ಮತ್ತು ಕುರುಡರನ್ನು ದೇವಾಲಯದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತಾವು ಯಾರನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡರು (ಅ.ಕೃ. 3:6ರಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ). ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತರು ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತದೋ ಆಗ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತಾಡುವ ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದಿಸುವ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಬಯಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು (ನೋಡಿರಿ 1 ಕೊರಿಂಥ 14:32). ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಚಿತ್ತ ಈ ವರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ ವ್ಯಸ್ತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು; ಈ ಕ್ರೈಸ್ತರ

ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಉದ್ದೇಗ ಅಥವಾ ಭಾವನಾತ್ಮಕತೆಗಳು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅತನು ತಾನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಧುನಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಗೆ ದೇವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಲೌಕಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನವರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಹಕೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದೈವಿಕ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಈ ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಲೌಕಿಕ ವರಗಳು ನಿಂತುಹೋಗಿವೆ; ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿತರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾರರು. ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಲೌಕಿಕವಾದ ವರಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವರು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದರು. ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅವರು ಅದ್ಭುತವಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೋ, ಆತನು ತಾನು ಬಯಸಿದಂತೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸುವವನಾಗಿದ್ದನು.

ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿಸಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೆ ಆತ್ಮನ ವರಗಳು (*charismata*) ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊರಿಂಥದವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಆತ್ಮನು ಯಾರು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಆತ್ಮನು ವಿವಿಧ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಇತರರ ವರಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವುದು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ತರುತ್ತದೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸಬೇಕು. "ಅದೇ ಆತ್ಮನು" ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ವಯಕ್ತಿಕವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೇ ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪೌಲನು ಯಾರು ಅಲೌಕಿಕವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ವರಗಳ ಕುರಿತು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ತೀವ್ರವಾದ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಉತ್ತಮವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ನಂಬುತ್ತಾನೆ.

ವಚನಗಳು 5, 6. "ಸೇವೆ" (*διακονία, diakonia*) ದೇವರಾತ್ಮನು ಎಲ್ಲಾ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಒಂದು ಹಂತವಾಗಿದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾನಗಳಿಗೆ ಮೂಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸೇವೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಡಿರಿ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ವಿವಿಧ ವರಗಳು ಅದೇ ದೇವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸಹೋದರರು ತಮ್ಮ ವರಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ನೀಡಿದ ವಿವಿಧ "ಸೇವೆಗಳೊಂದಿಗೆ" ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆಲವರು ಅಪೊಸ್ತಲರು, ಕೆಲವರು ಹಿರಿಯರು,

ಕೆಲವರು ಉಪದೇಶಕರು ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಸೌವಾರ್ತಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ (ನೋಡಿರಿ 12:29; ಎಫೆಸ 4:11). ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ದೇವರು ವಿವಿಧ ಆತ್ಮನ ವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಪೌಲನು ಕೊರಿದದವರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಿವೇದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಜನರು ಬೇರೆಬೇರೆ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಆತ್ಮನು ಸಮಂಜಸವಾದ ವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.

“ಅದೇ ಆತ್ಮನು,” “ಅದೇ ಕರ್ತನಾದ” ಯೇಸುವು ಮತ್ತು ಅದೇ ದೇವರು “ವಿವಿಧ ವರಗಳನ್ನು” ವಿವಿಧ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ (12:4-6), KJV 12:6ರಲ್ಲಿ “ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆ” ಯು “ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು” ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. CEV ಸರಳೀಕರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ, “ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ವಿವಿಧ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದೇ ದೇವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.” ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಬ್ಬನು ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಲ್ಲ ಅಥವಾ ದೇವರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾದ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂದೂ ಸಹ ಅಲ್ಲ. ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳು ಸಭೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರತು ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ದೇವರ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಇಂಥಹ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷ ಎಣಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಪೌಲನು ದೈವತ್ವದ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ, ಯೇಸುವಿನ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿವೆ. “ತ್ರಯೀಕತ್ವ” ಎಂಬ ಪದವು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ, ದೈವತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಐಕ್ಯತೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬರು ಬೆಂಬಲಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿರಿ, ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿರಿ ಎಂಬುದು ಪೌಲನ ಕಳಕಳಿಯಾಗಿದೆ. ಇತರ ಸಂಗತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಯಾವುದೇ ಕ್ರೈಸ್ತನು ತನ್ನ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ದೇವರು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯು ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತೋರಿಸಿರಿ, ಇತರರನ್ನು ದೇವರು ಏನಾದರೂ ವಿಶೇಷವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿಧೇಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯು ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ವಚನ 7. ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಆತ್ಮನ ವರಗಳು, ಎಲ್ಲರ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ. REB ಯಲ್ಲಿ “ಯಾವುದಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ.” ಎಂಬುದಾಗಿದೆ ದೇವರು ಆತ್ಮನ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಉನ್ನತೀಕರಿಸಲು ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುವವರ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳಾಗಿವೆ. ಸಹೊದರರಲ್ಲಿ ವೈರತ್ವ ಮತ್ತು ಮನಸ್ತಾಪದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನ ವರಗಳು ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ. ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿರುವ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ಕಾರ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಐಕ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ತಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಪೌಲನು ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮರು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ “ಈಗ ಆತ್ಮಿಕ

ವರಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ" ಎಂದು ಹೇಳುವದರ ಬದಲಾಗಿ ಅವನು "ಈಗ ಎಲ್ಲರ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ" ಅಥವಾ "ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಅದರ ಉಪಯೋಗದ ಕುರಿತಾಗಿ ಕೊರಿಂಥದವರ ವರ್ತನೆ ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಭೇದವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ವರಗಳು ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಅಂತರ ಜ್ಞಾನದ ವರ್ಣನೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುವದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ವಚನ 8. ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾದ ಆತ್ಮನ ವರಗಳನ್ನು ಎಣಿಕೆ ಮಾಡುವದರ ಮೂಲಕ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು "ಆತ್ಮನ ಪ್ರಕಟಿಸುವಿಕೆಯ ವರಗ" 12:7ರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕೊರಿಂಥದವರು ಅಷ್ಟೊಂದು ಗೌರವದಿಂದ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ದೃಶ್ಯ ವರಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಪೌಲನು ಸಭೆಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ವಾಕ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಅದೇ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಾಕ್ಯದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇವು "ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ ಆತ್ಮನ ಪ್ರಕಟಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ." ಆದರೆ, ಅಷ್ಟಾಗಿ ದೃಶ್ಯವಲ್ಲದ ವರಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಯಾರು ಅದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಲಿಬಿಲಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಪೌಲನು ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ವರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಜ್ಞಾನದ ವರ ಎಂದರೆ ಪೌಲನು ಏನೆಂದು ಅರ್ಥೈಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ "ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರವಾದನೆ ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯದ ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ." ಅದು "ಇತರರಿಗೆ ದೇವರಿಂದ ಬಂದ ಆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ." ಈ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನವೋ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಮಾತನಾಡುವ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನುಷ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಗಲಿಬಿಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈ ಕಾಲದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಆತ್ಮನ ವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರವು.

ಪೌಲನು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರಕಟಿಸುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ದೊರೆತ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಲ್ಲ, ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ಇದ್ದವೂ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನು ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಆತ್ಮನ ವರಗಳನ್ನು ನೀಡುವದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಳತೆಗೋಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಯದಲ್ಲೆ ವೇತ್ರ ಮತ್ತು ಯೋಹಾನರು ಮಾಡಿದಂತೆ, ಪೌಲನು, ತನಗಿರುವ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ

ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿಯೋಜಿಸಿದನೋ (ಅ.ಕೃ. 8:14-18)? ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲನು ಅದ್ಭುತವಾದ ವರಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಅವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನಿಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ತಾನು ಅಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದಾದರೂ ರಹಸ್ಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮನಬಂದಂತೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ವರಗಳನ್ನು ನೀಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಂಬಲು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಜಾಗ್ರತರಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ತಾವು ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವ ಮತ್ತು ತಾವು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳದಿರುವ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ, ನಂತರ ಪೌಲನು ಎಲ್ಲವೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದಲೂ ಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ನಡೆಯಲಿ ಎಂದು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 14:40) ಇದು ಆತ್ಮನ ವರಗಳು ಅಪೊಸ್ತಲರ ನಿಯೋಜನೆಯಿಂದ ಕೊರಿಂಥಕ್ಕೆ ಬಂದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ವಚನ 9. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಂತೆ, ನಂಬಿಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಆಶೀರ್ವಾದವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ, ಈಗಾಗಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಅದೇ ಆತ್ಮನಿಂದ ನೀಡಿದ ವಿಶೇಷವಾದ ವರವಾಗಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ “ನಂಬಿಕೆ” ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಅದ್ಭುತವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ಆತ್ಮಿಕ ವರವಾಗಿ” ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಅಥವಾ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅದ್ಭುತ ಮಟ್ಟದ ನಂಬಿಕೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅವರು ಗ್ರೀಕ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದಾಗ. ಇಂದು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಕ್ರೈಸ್ತ ಅರಿಕೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಆತ್ಮನು ನೀಡಿದ ನಂಬಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುವಾಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ, ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಂಬಿಕೆ ಆತ್ಮನ ವಿಶೇಷವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಇದು ಅದ್ಭುತವಾದ ವರ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು.

ಆತ್ಮನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರಕಟಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ನಂತರ - ವರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದವುಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದವರು ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವ ವರಗಳೆಡೆಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂಬಿಕೆ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ವರಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುವದರ ಮೂಲಕ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಎಲ್ಲವೂ ದೇವರಿಂದ ಬಂದ ವರಗಳು ಎಂದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಮೊದಲಿನವುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಯಸುವಂತವುಗಳಾಗಿವೆ.

“ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ವರಗಳು” ಎಂದು ಪೌಲನು ಬಹುವಚನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವದು ಸರಳವಾದ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಶೈಲಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಇದಕ್ಕೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಇದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಬಹುಶಃ ಕೆಲವರು ಕೆಲವೊಂದು ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಇರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಸ್ಥತೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವದೇನಂದರೆ ವಿವಿಧ ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ವರಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವವರನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ

ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅನುಮತಿಸುತ್ತವೆ. ಪೌಲನು ಇದು ಎಂದಿಗೂ ವರಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ; ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮನ ವರಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹದ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ, “ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ವರಗಳು” ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದು ಸರಣಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತರುವಾಗ ಯಾರದೇ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿಲಿ ಅಥವಾ ಇತರರಾಗಿಲಿ ತುಮುಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

ವಚನ 10ಅ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲದ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು (ಜ್ಞಾನ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆ) ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವುಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ದೃಶ್ಯವಾಗಿರುವ ವರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೊತೂಹಲವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ. ಅದ್ಭುತಗಳ ಪರಿಣಾಮವು ವಿಶಾಲವಾದ ಪದವಾಗ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ವರಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ “ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ವರಗಳು” ತಪ್ಪಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನು ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬೇಕು “ಅದ್ಭುತಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು” ಮುಂದಾಗಿ ಇಡಬಾರದು. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ವರವನ್ನು ಇತರ ವರಗಳಿಗಿಂತ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ತವಕಪಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಜೀವಿಸುವ ವಯಕ್ತಿಕ ಬಯಕೆ, ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಬಲ ಆತ್ಮನು ಹಂಚಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಶೆಪಡುವ ವರವಾಗಿರಬಹುದು. ಯೇಸು ಮತ್ತು ಅಪೊಸ್ತಲರು ಮಾಡಿರುವ ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಅದ್ಭುತಗಳಾಗಿವೆ.

ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಪೌಲನು “ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ವರಗಳನ್ನು” “ಅದ್ಭುತಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳು” ಎಂಬ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ನಂತರ, ಅವನು ಕೊರಿಂಥದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಪ್ರಕಟಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ವಚನ 10ಬಿ. ಇತರ ಅದ್ಭುತವಾದ ವರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಜನರು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಪ್ರವಾದನೆಯ ವರದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಸಹ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಆದಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು; ಅವರು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು (ಎಫೆಸ 2:20; 4:11). ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಮುಂಚಿತಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅ.ಕೃ. 11:28; 21:10, 11) ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ (ಅ.ಕೃ. 15:32) ನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತ ಬೋಧಕನು ಆತ್ಮನಿಂದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದಿಯು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. James Greenbury ಅವರ ನಿರ್ಣಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ:

ಹೀಗೆ, ಇಲ್ಲಿ [ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ] ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರವಾದನೆಯು ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ದೇವವಾಣಿಯಿಂದ, ಪ್ರೇರೇಪಿತವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಯುತ ವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡುವದಕ್ಕೆ ಖಚಿತವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಲ್ಲ.⁵

ಪ್ರವಾದನೆಯು ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದ ದೇವರು ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ನೀಡಿದ ವರವಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ (ಯೆರೆ 27:16). ಆದುದರಿಂದ, ಆದುದರಿಂದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆತ್ಮನಿಗೆ ವರಗಳನ್ನು ನೀಡುವದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದನೆಯು ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದ ಸಭೆಯ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಪ್ರವಾದಿಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಇತರರು ನಿಜವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳಾಗಲಿ, ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ (1 ಯೋಹಾನ್ 4:1).

ವಚನ 10ಸಿ. ಪೌಲನು ಗಣನೀಯವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದನು, ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ವರಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೌಲನು ಈ ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳು ಬೇರೆ "ವಿಧದವುಗಳು" ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆಧುನಿಕ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಪರಮಾನಂದಕರವಾದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಮಾನತೆ ಇತ್ತು. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಾನಂದಕರವಾದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳು "ವಿಧಗಳಿಂದ" ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು ಕೆಲವು ಗುಂಪುಗಳು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳು ಭಾವನಾತ್ಮಕ (ಕೆಲವರು "ಧಾರ್ಮಿಕ") ಅನುಭವಗಳಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತಿದ್ದವು, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ "ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳು" ವಿವೇಚನೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತವೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದು. ಪೌಲನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳು "ವಿವಿಧ ವಿಧದವುಗಳಾಗಿದ್ದವು," ಮತ್ತು ಪದಗಳು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಓದುಗರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಪೌಲನು ಅವರಿಗೆ "ಅರ್ಥೈಸುವಂಥದ್ದಾಗಿರಬೇಕು" ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವರು ಅರಿತುಕೊಂಡರು. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಕ್ರೈಸ್ತರು "ಆತ್ಮಗಳ" ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಪ್ರವಾದನೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಸುವವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸಹೋರರು ಆತ್ಮನ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ, ಅನ್ಯಭಾಷೆಯು ಸಭೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಆತ್ಮನು ಕೊಡುವ ಶಬ್ದದ ಧ್ವನಿ ನಾನಾ ವಿಧವಾದವುಗಳಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಡವರಿಸುವಂತವುಗಳಲ್ಲ; ಅವು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತವೆ. "ವಿವಿಧ ವಿಧದ ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳು" ಭಾಷೆಗಳಾಗಿವೆ; ಅವು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿವೇದಿಸುತ್ತವೆ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಅನ್ಯಭಾಷೆಯು (ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದನೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ಕೇವಲ 1 ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿವೆ.

ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ವರಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿೀಕ್ಷಿಸುವದರಲ್ಲಿದೆ. ಪೌಲನ ಪತ್ರಗಳ ಆಧುನಿಕ ಓದುಗರಾದ ನಾವು ಅವನ ಸಲಹೆಗಳಿಂದ ಕೊರಿಂಥದವರಲ್ಲಿದ್ದ ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳ “ವಿವಿಧ ವಿಧಗಳ” ಅಂದರೆ ಯಾವವು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿವೆ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ಅನ್ಯಭಾಷೆಯೆಂಬ” ಪದವು ಕೇವಲ ಅ.ಕೃ. 2:7, 8; 10:46 ಮತ್ತು 19:6ರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅ.ಕೃ. 2ರಲ್ಲಿ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ವೇದಭಾಗಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ, ನಾವು “ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು” ಅ.ಕೃ. ಮತ್ತು 1 ಕೊರಿಂಥ 12-14ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಭಾಷೆಗಳು ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ವಾದಿಸದೆ, ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ವರವು ಅ.ಕೃ. 2ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಮತ್ಕಾರ ಎಂದು ಮತ್ತು 1 ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.⁷ David E. Garland ಅವರು ಪೌಲನು ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, “ಆತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಲ್ಲದ್ದು ವಿಜಾತಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲದ ಉಚ್ಚರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಸುಮ್ಮನೆ ಆತ್ಮನಿಂದ ಸಮಂಜಸವಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊದಲುಡಿಯುವದಲ್ಲ.”⁸

Robert H. Gundry ಅವರ ಒಂದು ಲೇಖನ “ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾದ ನಾಲಿಗೆಯ ಭಾಷೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ Hellenistic ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾನಂದಕರವಾದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಳ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪ್ರವಾದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ, “. . . ಅಪೊಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು “ಪರಮಾನಂದಕರವಾದ ಉಚ್ಚಾರಣೆ” ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮಾತನಾಡುವವನಿಗೆ ಅನ್ಯದೇಶಿಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುವದನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಕೊಟ್ಟಿರುವಂಥಹ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ.”⁹

ವಚನ 11. ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಐಕ್ಯತೆ ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವ ವರಗಳ ಪೌಲನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮನು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವನು ಬಯಸಿದಂತೆ ಹಂಚಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಯಸುವ ವರಗಳಿಗಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಅವರು ತಪ್ಪುತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ದೇಹದ ಅಂದರೆ ಸಭೆಯ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರು, ಇಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅದು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕುಂದಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು ಭೌದ್ಧಿಕ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಂತೆ, ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಬೇಕು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಒಂದು ಭಾಗವು ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದುವುದಾದರೆ,

ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹದಿಂದ ಆನಂದಿಸುವದಾಗಿದೆ.

ದೇಹವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ (12:12, 13)

¹²ಹೇಗೆ ದೇಹವು ಒಂದಾಗಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಅಂಗಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆಯೋ, ಹೇಗೆ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳೆಲ್ಲವು ಅನೇಕವಾಗಿದ್ದು ಒಂದೇ ದೇಹವಾಗಿರುವದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು. ¹³ಯೆಹೂದ್ಯರಾಗಲಿ ಗ್ರೀಕರಾಗಲಿ ದಾಸರಾಗಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ದೇಹವಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದೇ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡೆವು; ಒಂದೇ ಆತ್ಮ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ವಚನ 12. 12:12ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇವು, 12:1-11 ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ "ಸಭೆಯೊಂದಿಗೂ ಹೀಗೆಯೇ." ಸಭೆಯ ಐಕ್ಯತೆ ಅಪೋಸ್ತಲನ ಮೊದಲಿನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರೆ ಅವನು ಈಗ ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕಿನಂತೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. "ಸಭೆಯೊಂದಿಗೂ ಹೀಗೆಯೇ." ಎಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹಾಗೆಯೇ, ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ದೇಹದ ಭಾಗವಾಗಿರುವದೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿರುವದು.

Asclepion, ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಗೋಡೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಆಲಯವನ್ನು ಪಾಚೀನ ವಸ್ತುಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹಣ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿದವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ terra-cotta ದೇಹದ ಅಂಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕುರಿತಾಗಿ ತಮಗಿರುವ ಮಾನಸಿಕ ಯಾತನೆಯ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಸ್ವಸ್ಥತೆಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಈ terra-cotta ದೇಹದ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಪೌಲನು ಈ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚೆ ನೀಡಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಔಷಧಗಳ ದೇವರಾದ Asclepius ನ ಆರಾಧಕರು ಅವನ ವಿವಿಧ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಉಹಿಸುವದು ಕಠಿಣವೇನಲ್ಲ. Jerome Murphy-O'Connor ಅವರು ಹೀಗೆ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ,

ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ againstನ ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಿದ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುವದನ್ನು ಪೌಲನು ನೋಡಿರಬಹುದು, ಇವು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಹೀಗಿರಬಾರದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದವು: "ಸತ್ತವರನ್ನು," ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಸದೇ ತುಂಡರಿಸಿರುವಂತೆ. ಇದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹದ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತೋರಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನದಸ್ಯನಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರುವ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಜೀವಿತದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಣುವದಕ್ಕೆ ಸರಳವಾದ ಹಂತವಾಗಿದೆ.¹⁰

ವಚನ 13. ಪೌಲನು ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವದರ ಮೂಲಕ ಮಾನವನ ವಿಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕುವದಾಗಿರುವಾಗ, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನೀಡಿರುವ ವಿವಿಧ ವರಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಭಾಗಿಸಲು ಈ ಸಹೋದರರು ಧೈರ್ಯಮಾಡಿದ್ದಾರೋ? ಅವರಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿ ಒಂದೇ ಆತ್ಮನಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೋ? ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರಾಗುವದಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ವಾದಿಸುವದು ಸಭೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನೂತನ ಜೀವಿತದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಲೋಕದ ಜೀವಿತದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಇಂಥಹದೇ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು (ಯೆಹೂದ್ಯ/ಯೆಹೋದೇತರ, ದಾಸ/ಸ್ವತಂತ್ರ) ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದನು (7:18-24); ಈಗ ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸದಸ್ಯತ್ವ ಮತ್ತು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

12:13ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಹೊಂದಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿವೇದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, Jack Cottrell, ಅವರು ಈ ವೇದಭಾಗದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ವರ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅ.ಕೃ. 1:5ರಲ್ಲಿರುವ ("ನೀವು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವಿರಿ") ಎಂಬ ವಾಗ್ದಾನವು ಪೇತ್ರನು ತನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಜನರು ಸುವಾರ್ತೆಗೆ ವಿಧೇಯರಾದಾಗ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ನೇರವೇರಿತು (ಅ.ಕೃ. 2:38-41). ಅಂಟಿಟಿಟಿಟಿಟಿ, ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಶತ್ತಮದಿನದಂದು ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದು "ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ" ನಿಂದ "ಬಲವನ್ನು" ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಣ್ಣ ವರವಾಗಿತ್ತು (ಅ.ಕೃ. 1:8)." ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಅವನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಕೋರ್ನೇಲಿಯನ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವದು ಪೇತ್ರನಿಗೆ ಸ್ನಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಾನನ ಬೋಧನೆಯ ವಿಷಯವಾದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಸ್ನಾನದ ಜಾಗತಿಕ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುವದಾಗಿತ್ತು (ಅ.ಕೃ. 11:15, 16).

ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದಂದು ಮತ್ತು ಕೋರ್ನೇಲಿಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲರು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಅನುಭವ, Cottrell ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಸೂಚಕ ಕಾರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಪವಿತ್ರಾನ ಸುರಿಯುವಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದ್ಭುತವಾದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು "ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದೊಂದಿಗೆ" ಸಮಾನವಾಗಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಆತನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಪೊಸ್ತಲರ-ನಂತರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಸಭೆ ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರು ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅವನು ಮಂಡಿಸಿದ ವಿಷಯ ಕನಿಷ್ಠ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದೆ.

ಮೊದಲು ಯೇಸು ಆತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಂತರ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ

ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲರಿಗೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವಾಗುತ್ತದೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಆಯ್ದುಕೊಡವರ ಗುಂಪಾಗಿತ್ತು (ಅ.ಕೃ. 1:2) ಅವರಿಗೆ ಆತನು ಯೇರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಅವರು “ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ” ಹೊಂದುವವರೆಗೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಅ.ಕೃ. 1:5). ಅವರು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಆತನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗುವವರೆಗೆ (ಅ.ಕೃ. 1:8) ಅ.ಕೃ. 1:2-8ರಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳು ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದಂದು ಜನಸಮೂಹವು ವೇತ್ರನ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕೇಳಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಇದು ಒಂದು ಅತಯಾದ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು (ಅ.ಕೃ. 2:41).

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನೀರಿನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವನ್ನು 1 ಕೊರಿಂಥದ ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಇದು ಇನ್ನು ಇಂಥಹ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ, “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ . . . ಆದರೂ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೇವರ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ತೊಳೆದುಕೊಂಡಿರಿ, ದೇವಜನರಾದಿರಿ, ನೀತಿವಂತರೇಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ” (6:11). ಅವನು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವನ್ನು ತೊಳೆಯುವಿಕೆ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾನೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಈ ಕಲ್ಪನೆಯು ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತೊಳೆಯುವಿಕೆಯಿಂದ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತರೇಂದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವನು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು “ದೇವರ ಆತ್ಮನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರಂತೆ, ಪೌಲನು “ತೊಳೆಯುವಿಕೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಮತ್ತು ನವೀಕರಿಸುವಿಕೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಈ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ದೇವರು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು “ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ” (ತೀತನಿಗೆ 3:5). ಕೊರಿಂಥದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು “ಒಂದೇ ಆತ್ಮನಿಂದ” ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿದರು ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 12:13), ಆದರೆ ಅವನು ನೀರಿನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪಡಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಪೌಲನು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವನ್ನು ತೊಳೆಯುವಿಕೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಆತ್ಮನ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಸನ್ನಿವೇಶವು ಇದರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಇಡುವಾಗ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯಬೇಕು ಓದುಗರು “ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ಪೌಲನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಅರ್ಥೈಸುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಾಗ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಲ್ಲೇಖ ನೀರಿನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ. ಸ್ನಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಾನನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು; ಅದರಂತೆ ಯೇಸುವಿನ ಶಿಷ್ಯರು (ಯೋಹಾನ 4:1, 2). ಫಿಲಿಪ್ಪ ಮತ್ತು ಐತಿಯೋಪ್ಯದವನು “ನೀರಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು,” ಮತ್ತು ಸೌವಾರ್ತಿಕನು ಅವನಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿದನು (ಅ.ಕೃ. 8:36). ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವೇದಭಾಗಗಳು ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. 1 ಕೊರಿಂಥ 12:13 ರಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವು ನೀರಿನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವೆಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಕೇವಲ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಸ್ನಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಾನನ ವಾಗ್ದಾನ ಮತ್ತು ನೇರವೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ (ಮತ್ತಾಯ 3:11; ಮಾರ್ಕ 1:8; ಲೂಕ 3:16; ಅ.ಕೃ. 1:5; 11:16). ಯೇಸು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂಬಾಲಕರಿಗೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ ಅವನು ಅವರಲ್ಲರನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅ.ಕೃ 11:15-17ರಲ್ಲಿ ಪೇತ್ರನು ವರ್ಣಿಸಿರುವುದು ಅಪವಾದಾತ್ಮಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ ಇದು ನೀರಿನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವನ್ನು ಅನ್ಯಜನರಿಗೆ ನಿಷೇಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ (ಅ.ಕೃ. 10:47). ಕೊರ್ನೇಲನು ಮತ್ತು ಅವನು ಕುಟುಂಬದವರು “ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ” ನೀರಿನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು (ಅ.ಕೃ. 10:48), ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಕೋರಿಂಥದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಂತೆ ಒಂದೇ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವವರಾದರು. ನೀರಿನ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ತೊಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು, ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು ಮತ್ತು ನೀತಿವಂತರೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ಅವರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅರ್ಥಹೀನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಆದರೆ ಒಂದೇ ದೇಹ (12:14-26)

ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು “ಆತ್ಮನ ಪ್ರಕಟಿಸುವಿಕೆ ಎಲ್ಲರ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ” ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಂತರ (12:7), ತಾನು ಹೇಳಿರುವವುಗಳಿಗೆ ಪೌಲನು ನಂತರ ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಿಕ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾನೆ. 12:12ರಲ್ಲಿ ಅವನು “ದೇಹವು ಒಂದೇ ಎಂದು” ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸಭೆ ಭೌತಿಕ ದೇಹದಂತೆ, ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ಅನೇಕ ಅಂಗಗಳು ಕಾರ್ಯಮಾಡುವವರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಾವು ಬಯಸುವ ವರಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವಾಗ ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ವರವನ್ನು ಪಟ್ಟಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇಡುವಾಗ (12:10), ಪೌಲನು ಇದು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವದಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಚಿಕ್ಕದಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ಅವನು ವರಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಸಭೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ವರಗಳಿಗೆ ಕೊರಿಂಥದವರು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಭೇದವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ದೇಹದ ಐಕ್ಯತೆ ಅವನು 1 ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಎಂದೂ ಪೌಲನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೂರ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಐಕ್ಯತೆಯ ಕುರಿತು ಅವನ ಕಳಕಳಿದೇಹದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳ ಕುರಿತಾದ ಅವನ ಚರ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

¹⁴ದೇಹವು ಒಂದೇ ಅಂಗವಲ್ಲ ಅನೇಕ ಅಂಗಗಳುಳ್ಳದಾಗಿದೆ, ¹⁵ಕಾಲ - ನಾನು ಕೈಯಲ್ಲದ ಕಾರಣ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರದೆ ಇರುವದೋ? ¹⁶ಕಿವಿ ನಾನು ಕಣ್ಣಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನಾನು ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರದೆ ಇರುವದೋ? ¹⁷ದೇಹವೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾದರೆ ಕಿವಿಯಿಲ್ಲ? ಅದೆಲ್ಲಾ ಕಿವಿಯಾದರೆ

ಮೂಗಲ್ಲೆ? ¹⁸ಆದರೆ ದೇವರು ಆ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ತನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತೋಚಿದ ಪ್ರಕಾರ ದೇಹದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ¹⁹ಅವೆಲ್ಲವು ಒಂದೇ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದರೆ ದೇಹವೆಲ್ಲಿರುವದು? ²⁰ಆದರೆ ಅಂಗಗಳೇನೋ ಅನೇಕ ದೇಹವು ಒಂದೇ. ²¹ಕಣ್ಣು ಕೈಗೆ - ನೀನು ನನಗೆ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ತಲೆಯು ಕಾಲುಗಳಿಗೆ - ನೀವು ನನಗೆ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುವದಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ. ²²ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಬಲವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿ ಕಾಣುವ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಆತ್ಮವಶ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಲ್ಲವೋ? ²³ಮತ್ತು ನಾವು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಮಾನವುಳ್ಳವುಳೆಂದೆಣಿಸುವ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಉಡಿಗೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುವದುಂಟಲ್ಲಾ; ಹೀಗೆ ಅಂದವಿಲ್ಲದ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಂದವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ²⁴ ²⁵ಅಂದವುಳ್ಳ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಭೇದವೇನೂ ಇರದೆ ಅಂಗಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹಿತವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವ ಹಾಗೆ ದೇವರು ಕೊರತೆಯುಳ್ಳದ್ದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೇಹವನ್ನು ಹದವಾಗಿ ಕೀಡುಸಿದ್ದಾನೆ. ²⁶ಒಂದು ಅಂಗಕ್ಕೆ ನೋವಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ; ಒಂದು ಅಂಗಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಚನ 14. ಪೌಲನು ಈ ಕೈಸ್ತರು ಒಂದೇ ದೇಹದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದನು. ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕೈಸ್ತರು ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಸಭೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದರು. ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ಇತರ ಕೈಸ್ತರು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಇತರರನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊರಿಂಥದವರು ಪರಸ್ಪರ ಕಳಕಳಿಯುಳ್ಳ ವರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರೊಬ್ಬರು ಪ್ರಭುತ್ವ ಬೀರಬಾರದು; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೊಡಿಗೆಯನ್ನು ನೀಡಲಿಕ್ಕಿದೆ. ಕೈಸ್ತರು ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಸ್ಪರ್ಧಿಸಬಾರದು. ಒಬ್ಬ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೆ ಇರುವ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಇದ್ದಂತೆ.

ಗ್ರೀಕೋ-ರೋಮನ್ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದರು, ಅವರು ಯಾರಾದರು ಒಬ್ಬ ನಾಗರೀಕರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಲಾಭಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಯೇಸು ಜನನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ರೋಮನ್ ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞ Livy (59-17 B.C.) ರೋಮನ್ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯ ರೊಮದೇಶದ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಇರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಒಂದು ದಂತ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು:

ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮಾನವು ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬರದೇ ಹೋಗುವಾಗ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಾಗ, ಇತರ ಭಾಗಗಳು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಲು ತಮಗೆ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಶ್ರಮ ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದೇ

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಏನನ್ನು ಮಾಡದೆ ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಇರುವದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ; ಅವರು ಒದಗಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೇ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆನಂದಿಸುವದು ಅನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹೊಟ್ಟೆಯು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವದನ್ನು, ಮತ್ತು ತನಗೆ ನೀಡಿದ್ದನ್ನು ಬಾಯಿ ಸ್ವೀಕರಿಸದೇ ಇರುವಂತೆ, ತಾವು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವದನ್ನು ಹಲ್ಲು ನುರಿಸದಂತೆ ಅವು ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು. ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ತರಲು ಅವು ತಮ್ಮ ಕೋಪದಭರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಾಗ, ಸದಸ್ಯರು ತಾವೇ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹವು ಬಲಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು, ಹೊಟ್ಟು ನಿರ್ವಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಮಾದರಿಯ ಕಾರ್ಯವು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರು, ಮತ್ತು ಅದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇತರರನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದಂತೆ ಪೋಷಿಸದೇ ಹೋದರು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗಕ್ಕೆ ನಾವು ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತವಕಪಡುವದಕ್ಕೆ ನೀಡದೇ ಹೋದರು . . .¹²

ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞರ ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಾದದ ಸಾಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂಥದ್ದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ದೇವರು ಮುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನೀಡುವ ವರಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹದ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಪೌಲನು ಅವರು ಮಂಡಿಸಿದ ವಾದದ ವಿಧದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಹೊಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದು ಗ್ರೀಕೋ-ರೋಮನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತವೆ.

ವಚನ 15. ಸರಣಿ ವೀಕ್ಷಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಪೌಲನು ಪರಸ್ಪರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ಲಾಭಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕಾಲಿನ ಕೆಲಸವು ಕೈಗಳ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವದ್ದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಸಮಾನವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕಾಲು ನಾನು ದೇಹದ ಭಾಗವಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೋ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅದರ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗದು. ಕಾಲು ಮತ್ತು ಕೈಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಬಯಸಿದ್ದಾಗಲೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಯೋಜನೀಯತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವಂತೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ದೇಹದ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಕಾಲು, ತನಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡಾಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ; ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯನು, ತಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಲಾಭವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮೂರ್ಖತನವಾಗಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವ ಅಂಗವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲಾರದು.

ಪೌಲನ ವಾದವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೃಶ್ಯವಾಗಿರುವ ವರಗಳು ಅಷ್ಟೊಂದು ದೃಶ್ಯವಲ್ಲದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ ಎಂದು ತೆಗೆದುಬಿಡುವದಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ವಿಪರ್ಯಾಸವಾಗಿ ಯಾರ ವರಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗಮನವನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸೆಳೆಯುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಸೆಳೆಯುವವುಗಳನ್ನು ಆಶಿಸಬಾರದು.

ವಚನ 16. ಪೌಲನ ಕಥೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾವು ಕಾಲು ಮತ್ತು ಕೈಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಡುತ್ತದೆ; ಎರಡನೆಯ ಕೇಂದ್ರಿಕರಿಸುವಿಕೆಯು ಎರಡು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕುರಿತಾಗಿದೆ, ಕಿವಿ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣು. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಒಂದೇ ವಿಧವಲ್ಲದವುಗಳನ್ನು ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಭೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಸಭೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಂತರ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ (12:21); ಆದರೆ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು ಕೇವಲ ಕಾಲು ಮತ್ತು ಕಿವಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವತಂತ್ರವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ, ಕಾಲು ಕೈಗಳು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದ ಕುರಿತು ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೇ ಕಿವಿಯು ಸಹ ಕಣ್ಣಿನ ಕುರಿತು ಇವು ಯಾವುಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲ.

ಅಪೊಸ್ತಲನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ, ಕಾಲು ಮತ್ತು ಕಿವಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಚಿಕ್ಕ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿವೆ, ತಾವು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಗೆ ನೀಡುವ ಮತ್ತು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಕುರಿತು ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲ. ವಯಕ್ತಿಕತೆ ಯಾರು ಮೇರೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ಆತ್ಮಿಕ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಭೌದ್ಧಿಕ ಸಮೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿರುವ ಸಮುದಾಯದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿರುವ ಕಾಲು ಮತ್ತು ಕಿವಿ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಸಂವೇದನಾಶೀಲತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕೆಲವು ಸಹೋದರರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ.

ವಚನ 17. ಪೌಲನಿಗೆ ಕಿವಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಣ್ಣಿನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಹೊಗಳುವ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅವುಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆಯ ಕುರಿತು ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ದೇಹದ ಯಾವ ಭಾಗವೂ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದೇ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈಡೀ ದೇಹವು ಕಣ್ಣಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಕಿವಿ ಎಲ್ಲಿ? ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕಣ್ಣೋ ಅಥವಾ ಕಿವಿಯೋ ಕೈ ಅಥವಾ ಕಾಲು ಯಾವುದು ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಚರ್ಚೆಗೆ ಎಳೆಯದಂತೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತನ್ನ ಕಥೆಯಿಂದ ಏನನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಬಹುದು, ಯೇಸುವಿನ ಶೋತೃಗಳು ಆತನ ಸಾಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತೆ. ಪೌಲನು "ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ಹಸಿದವನಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ನಿರ್ದರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಏನು, ಆದರೆ ಒಬ್ಬನೂ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಹೀನಾಗಿರುವವನನ್ನು ಪೋಷಿಸುವದಿಲ್ಲ?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಿ ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಭೌದ್ಧಿಕ ದೇಹವು ತನ್ನ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ನಿಯೋಜಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಷ್ಟ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು, ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಂಥಹ ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸುವ

ಸಭೆಯಾಗಿದೆ.

ವಚನ 18. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದೇ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಇತರರ ಕೊಡುಗೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ತನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆನುಸಾರವಾಗಿ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಬೇಕು. ಅವನೇ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ವಿವಿಧ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುತ್ತಾನೆ, ಭೌದ್ಧಿಕ ದೇಹ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಿಕ ದೇಹವಾದ, ಸಭೆಗೆ. ವಿಷಯವು ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಾವು ಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ದೇವರು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವನ್ನು ಕಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೊಡುಗೆ, ಅದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು ಸಣ್ಣದು ಎಂಬುದು ಮಹತ್ವವಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ವರ ಒಬ್ಬನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ದೈವತ್ವದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ; ಮೊದಲೆ ಆತ್ಮನಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ವರಗಳ ಗೌರವವನ್ನು ವಚನದಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವಚನ 19. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಾವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳೊಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡರು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅವರು ತಾವು ಇರುವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತನ್ನಂತೆ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಆತ್ಮನ ವರಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಪೌಲನು, ದೇಹವು ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ದೇಹವೆಲ್ಲಿ.

ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಹಜವಾಗಿ ತಾವು ಆತ್ಮಿಕ ಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಪೌಲನು ಆತ್ಮಿಕ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಜನರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನವು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ವೈರಾಗ್ಯದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. “ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಪುರುಷರಿಗೆ ಉತ್ತಮ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು (7:1). ಇತರರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನಾತೀತ ನಡಾವಳಿ ಮತ್ತು ಸ್ವ-ತೊಡಗಿಸುವಿಕೆ ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು (5:1, 2). ಅಪೊಸ್ತಲನು ಈ ಜನರಿಗೆ ಸವಾಲನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ: ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆತ್ಮಿಕತೆಯ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುವದಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ, ಅವರ ನಡತೆ ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವರು ಆತ್ಮಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಎರಡನೆಯ ಸೂಚನೆ, ತಾವು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳು ಎಂದು ಕೊರಿಂಥದವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಅಧ್ಯಾಯ 12ರಿಂದ 14ರ ವರೆಗೆ, ಪೌಲನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳು ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತಾನಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇತರ ವರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ

12:8-10ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿರುವ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳಲ್ಲಿ, ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಆತ್ಮಿಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆತ್ಮಿಕರಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಜನರಾಗಿರುವುದು. ದೇಹದ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು, ಯಾಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಆತ್ಮಿಕರಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ದೀನತೆ ಅವಶ್ಯ, ಜ್ಞಾನವಲ್ಲ; ಸಹೋದರರು ಅನ್ಯ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬಲಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು.

ವಚನ 20. ಅಪೊಸ್ತಲನ ಅಲಂಕಾರದ ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆ ನಿಜವಾಗಿದೆ. ದೇಹಗಳು, ವಾಸ್ತವ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಿಕ, ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಒಳ್ಳೆದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಭೌದ್ಧಿಕ ದೇಹವಾಗಲಿ ಸಭೆಯಾಗಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬಹುದು, ದೇವರು ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು, ಆದರೆ ಒಂದೇ ದೇಹ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವದರಿಂದ.

ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿರಕ್ತ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನಿಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಿಶಾಲವಾದ ಮಾನವ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಇದೇ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. “ನೀವು ಯಾರು?” ಅವನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ:

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು. ಒಂದುವೇಳೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇರ್ಪಟ್ಟವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನೀವು ವಯಸ್ಸಾಗುವವರೆಗೆ, ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರಲು, ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಜೀವಿಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಗೌರವಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅಪಾಯವನ್ನು ಎದುರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಈಗ ಕೊರತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಸಮಯದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತೀರಿ, ಏಕೆ, ನೀವು ಭಾದೆಪಡಬೇಕು? ನಿಮಗೆ ಕಾಲಿನ ಕುರಿತು ತಿಳಿಯದೋ, ಒಂದುವೇಳೆ ಬೇರ್ಪಟ್ಟರೆ, ಕಾಲು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ, ಅದರಂತೆಯೇ ನೀವು ಸಹ, ಬೇರ್ಪಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವು ಮನುಷ್ಯರೋ? ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾರು? ಭಾಗವು ಅಥವಾ ಅವಸ್ಥೆಯೋ; ಮೊದಲು ದೇವರು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಅತಿ ನಿಕಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವದರೊಟ್ಟಿಗೆ, ಸ್ಥಿತಿ ಎಂಬುದು ಜಾಗತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಕಲಾಗಿದೆ . . . ಒಳ್ಳೆದು ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರೂ ಜ್ವರದಿಂದ ಭಾದೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರಾದರೂ ಸಾಯುತ್ತಾರೋ, ಯಾರಾದರೂ ದೂಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೋ? ನಮ್ಮಂಥ ಇಂಥಹ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯ ನಮ್ಮ ಸಹ ಜೀವಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಇಂಥಹ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಾರದು.¹³

ವಚನ 21. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗೆ ಒತ್ತು

ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ದೇಹದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ದೇಹದ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಕಂಭಿತನಾಗಿದಾನೆ. ಆತ್ಮ ತಾನು ಬಯಸಿದಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಸಭೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಸ್ವಂತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಕೈಗಳ, ಕವಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವ ಹಾಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಸಹೋದರರು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಆತನು 12:21ರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವ ಕ್ರೈಸ್ತನು ದೇಹದ ಇತರರ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅವಮಾನಪಡಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಯಾಕಂದರೆ ಅವರ ಕೊಡುಗೆಗಳು ಅವನ ಸ್ವಂತದವುಗಳಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ.

ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಕಾಲು ಮತ್ತು ಕೈ ಈಗಾಗಲೇ ಅವನು ಸದಸ್ಯರ ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆಯ ಕುರಿತು ವಾದಿಸಿದಂತೆ ಪೌಲನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿವೆ. ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದ ದೇಹದ ಈ ಭಾಗಗಳು ವಿವಿಧ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ವಯಕ್ತಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ (12:15, 16). ಅಪೊಸ್ತಲನು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೊಸ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಯಸುವಂಥ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಸಹಜವಾಗಿ ಯಾರಲ್ಲಿ ಇಂಥಹ ವರಗಳಿರುವದಲ್ಲವೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಗೌರವ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ವರಗಳನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಹ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಸಹ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿರುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಯಾರು ಸ್ವಲ್ಪ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಅದ್ಭುತವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಮಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಲೌಕಿಕವಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಬಡವರೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು (11:20, 21). ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಹದ ಐಕ್ಯತೆ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಚೀನ ಸಭಿಕರಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಪೌಲನು ಸಂಬೋಧಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಯಾರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೈವ್ಯವಾಗಿರುವ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅಧ್ಯಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ, ಬಹುಶಃ ಅವರ ಕಾರ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು. ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ರೈಸ್ತನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದೈವ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಪೌಲನು ಎಲ್ಲಾ ಕೊರಿಂಥದವರನ್ನು ಹೊಸ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಜಯವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಂದರೆ ಇತರ ಅನೇಕರು ತಡೆಯಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ವಚನ 22. ದೇಹದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಹೀನವಾಗಿ ತೋರಿಬರುವ ಅಂಗಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ, ಯಾರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಶಬ್ದವಾಗಿ ಮತ್ತು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ದೇಹದ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ, ಪೌಲನು ಬಹುಶಃ ಒಳ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬಹುದು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೃದಯ, ಪುಪ್ಪುಸ ಮತ್ತು ಮೂತ್ರ ಜನಕಾಂಗ. ಇವಿಲ್ಲದೆ, ದೇಹವು ಕುಸಿದು ಬೀಳುತ್ತದೆ; ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಭಾಗಗಳಾದ ಕೈ, ಕಣ್ಣು ಅಥವಾ ಮೆದುಳಿನ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಹ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ಮಾಂಸಖಂಡಗಳು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಅವುಗಳ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಅವಶ್ಯ. “ನಿನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನನಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸಮಾಧ್ಯಕ್ತಿಯಂತಲೂ ದೇಹವು ಎಲ್ಲಾದಕ್ತಿಯಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ, ಕರ್ತನ ಜನರ ದೇಹದಲ್ಲಿ, ಯಾರು ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾರೋ ಮತ್ತು ನೀರಿಕ್ಷಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೋ, ಅಡತಡೆಯ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸಲಾಗದು. ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ವಯಕ್ತಿಕ ಗುರುತಿಸುವೆಗಿಂತ ದೇಹದ ಒಳಿತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ವಚನ 23. ದೇಹದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಆದರೆ ಅವು ಮೃದವಾದ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲ. ಇವು ಸ್ವಲ್ಪ ಗೌರವನ್ನು ಹೊಂದುರುವಂತವುಗಳು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವು ದೇಹದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ, ವಯಕ್ತಿಕ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಜನರು ದೇಹದ ಈ ಭಾಗಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವದರ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಶ್ಯಕ್ತವಾದ ಅಂಗಗಳು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಪೌಲನ ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಓದುವ ಕೊರಿಂಥದವರು ಬಹುಶಃ ಪಠ್ಯದುದ್ದಕ್ಕೂ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರಬಹುದು. “ದೇವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ನಾಚಿಕೆ ಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ ಬುದ್ಧಿಹೀನರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ; ದೇವರು ಬಲಿಷ್ಠರನ್ನು ನಾಚಿಕೆಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ ಬಲಹೀನರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ” (1:27; ನೋಡಿರಿ 2:3; 4:10; 9:22).

ಪೌಲನು ಭೌದ್ಧಿಕ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಜನರ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಿಕ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಜನರ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿ, ಐಕ್ಯತೆಯ, ಸಹಕಾರ, ಸತ್ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಓದುಗರು ಸಭೆಯ “ಅಲ್ಪ ಮಾನವುಳ್ಳ ಸದಸ್ಯರು” ತಾವು ಕರ್ತನಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿರುವದರ ಕುರಿತಾದ ಪೌಲನ ಮುಂದಿನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಪದಗಳನ್ನು

ನೀರಿಕ್ಷಿಸಿರಬಹುದು, ಬಹುಶಃ ಒಬ್ಬನು ಕೆಲವು ಮರುಭರವನೆ ನೀಡುವಂಥವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಇಂಥಹ ಸದಸ್ಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕರ್ತನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬದಲಾಗಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಯಾರು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಗಳನ್ನು “ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು” ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಚನ 24. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಜನರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾನವನ್ನು ನೀಡದೇ “ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಹುದಾದ ಅಂಗಗಳಿಗಿಂತ” ನೀಡುವದರಿಂದ, ಯಾವದೂ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಹದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೇ, ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ದೇಹದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ದೇವರು ವಿಶೇಷವಾದ ಮಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಪೌಲನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುವ ಬಯಕೆ ಪೌಲನಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇತರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಹಿರಿಯ ಬಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅವನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಅವನು ಸರಳವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ದೇಹದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸದಸ್ಯರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರು ದೇಹದ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ [an aorist of *συνεράβνυμι*, *sunkerannumi*, “to arrange” or “put together”] ಇದರಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಂದಬೇಕಾದ ಮಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. Leon Morris ಅವರು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ “ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ದೇವರು ಕ್ರಮಪಡಿಸಿರುವುದು, ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಬೆರಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಮರಸ್ಯವುಳ್ಳ ದೇಹವಾಗುವದಕ್ಕಾಗಿ.”¹⁴ ಕನಿಷ್ಠ, ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳು ಕಾರ್ಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಕೊರಿಂಥದವರು ದೇವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ವಯಕ್ತಿಕ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಮೂರ್ಛಿತನದಿಂದಾಗಿ ಬಗ್ಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ವಚನ 25. ಕೆಲವು ಎರಡನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪುನಃಸ್ಥಾಪನೆಯ ಮಂತ್ರಿ ಐರಲ್ಯಾಂಡಿನಿಂದ ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ವಲಸೆ ಹೋದನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯವಾದ ಐಕ್ಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿದನು. ಅವನು ಭೇದವಿರುವ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯನ್ ಪಂಗಡದ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ *Declaration and Address* ಕ್ರೈಸ್ತ ಐಕ್ಯತೆ ಅರಿಕೆಮಾಡುವ ಸಂಗತಿಯಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾದ ಗುರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಕಟಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿಮೂರು ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು ಮತ್ತು ವೀಕ್ಷಿಸುವದರ ಮೂಲಕ ಸಂಬೋಧಿಸಿದನು,

. . . ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ, ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಮತ್ತು ವೇದವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ು ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮತ್ತು ಬೇರೆಯಾವುದನ್ನು ಅಲ್ಲ;

ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರೈಸ್ತರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ¹⁵.

ಪೌಲನು Campbell's ಅವರ ದಿಟ್ಟ ಪ್ರಕಟಿಸುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ವಿವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಬೋಧಕನಿಗಿಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ನೀಡುವ ಆದ್ಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದನು. ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಲುವು, ಸಂಪತ್ತು ಅಥವಾ ಕಲಿಯುವುದು ಕೃತಕ ಅಡತಡೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದವು. ಭೇದವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯು ಭದ್ರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವದರ ಪೌಲನು ಸಭೆಯು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುವದರ ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭೇದಗಳು ಇರಬಾರದೆಂದು ದೇವರು ಅದನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಪೋಸ್ತಲನು ವಯಕ್ತಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ವಿಷಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ಕುರಿತಾಗಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ವಹಿಸುವಂತೆ ಬೌದ್ಧಿಕ ದೇಹದ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮೂರ್ತಿಕೃತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ದೇಹವು ಸಭೆಗೆ, ದೇವರ ಯೋಜನೆ, ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬೆಸೆಯಲ್ಪಡಬೇಕು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಇತರ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿ ಗೌರವವನ್ನು ಮತ್ತು ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಪೌಲನ ಓದುಗರು ಹೊಟ್ಟೆತಿಚ್ಚನ್ನು, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವದನ್ನು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ದೃಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮನ ವರಗಳಿಗಾಗಿ ದುರಾಸೆ ಪಡುವದನ್ನು ಎಲ್ಲವುಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತ ನಡತೆಯ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ವಚನ 26. ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರದ ಹೊರತು ಏನೂ ಸಂಭವಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಮಾನವು ದೇಹದ ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಿಗೆ ತಗಲುವ ಕಷ್ಟಾನುಭವ ಎಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹದ ಕಷ್ಟಾನುಭವವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬನ ಆನಂದ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಬ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ ರೋಮಾ 12:15). ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅಳುವವರ ಸಂಗಡ ಅಳುವದನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡುವವರ ಸಂಗಡ ಸಂತೋಷಪಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸರಳ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವಾಗ ಕರ್ತನ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕ್ರೈಸ್ತರು ಆತ್ಮನ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದ ಆತ್ಮನ ವರಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಭೇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಾರದು.

ವಯಕ್ತಿಕ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ, ಬಹುಶಃ ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವ ಸಮುದಾಯಿಕ ಅನುಭವ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಯುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನು ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಒಂದಿಲ್ಲ. ದೇಹದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಮೂಲಕ ಬರುವಂತ ಏಕತೆಯಿಲ್ಲದೇ ಯಾವದೂ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಏಕತೆಯನ್ನು ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದು

ಧಾರ್ಮಿಕ ಜನರು “ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ರಕ್ಷಕನೋ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಂಬಂಧಕ್ಕಿಂತ ಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹ್ಯಾಗೂ, ದೇವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಲು ಬಯಸುವವರು ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕು ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದು ಜನರು ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಂಬಬೇಕು, ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಬೇಕು, ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ದೇವಕುಮಾರನು ಅವನು ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನು ಸುರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಗಾಗಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು ಎಂದು ಆತನಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು (ನೋಡಿರಿ ಅ.ಕೃ. 1:38; ರೋಮಾ 10:8-10; 1 ಕೊರಿಂಥ 1:21). ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದರ ತಿರುಳು ಸರಳವಾಗಿ ಅವನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸುವದು ಎಂದು ಉಹಿಸುವವರು ಪೌಲನ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ದೇಹದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕಥೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಯೇಸು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವವರನ್ನು ಕೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಯಕ್ತಿಕ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಪಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಉತ್ತಮವಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ (ಯೋಹಾನ್ 15:1-11). ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರು ದೇವರಿಗೆ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ದೇಹದ ಸದಸ್ಯತ್ವವಿಲ್ಲದೇ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

“ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರಿ” (12:27-31)

²⁷ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವು, ಮತ್ತು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ²⁸ದೇವರು ತನ್ನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇದಾಗಿ ಅಪೊಸ್ತಲರನ್ನು, ಎರಡನೇಯದಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನೂ, ಮೂರನೇದಾಗಿ ಉಪದೇಶಕರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ; ಆ ಮೇಲೆ ಮಹಾತ್ಮಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ನಾನಾ ರೋಗಗಳನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುವ ವರವನ್ನೂ ಪರಸಹಾಯಮಾಡುವ ಗುಣವನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ವಿವಿಧ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ವರವನ್ನೂ ಅವರವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅಪೊಸ್ತಲರೋ? ²⁹ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರವಾದಿಗಳೋ? ಎಲ್ಲರೂ ಉಪದೇಶಕರೋ? ಎಲ್ಲರೂ ಮಹಾತ್ಮಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರೋ? ³⁰ರೋಗ ವಾಸಿಮಾಡುವ ವರಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಂಟೋ? ಎಲ್ಲರೂ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವರೋ? ವಾಣಿಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಗೂ ಶಕ್ತಿಯುಂಟೋ? ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ³¹ಶ್ರೇಷ್ಠ ವರಗಳನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರಿ ಇನ್ನೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆ ವಯಕ್ತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಸಭೆಯ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ದೇಹದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದನು, ಹಾಗೂ, ಸಭೆಯ ಐಕ್ಯತೆಯು ವಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಭೆಯ

ಮಟ್ಟದಿಂದಾಚೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಕ್ರಿಸ್ತನು ದೇವರೆಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಸಭಿಕರ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಸಭೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುವವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾದ ಗರೆಯನ್ನು ಎಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಳಕಳಿಯು ಕ್ರೈಸ್ತರು ನೀಡುವ ವಿವಿಧ ವರಗಳು ಮತ್ತು ತಲಾಂತುಗಳ ಮೇಲಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಲಾಂತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚನ್ನು ತೊರೆದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇತರರಿಗೆ ದೇವರು ನೀಡಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ತಲಾಂತುಗಳು ಮತ್ತು ಕರ್ತನು ಸಹ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ನೀಡಿರುವವುಗಳಿಗಾಗಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಚನ 27. ಒಬ್ಬರ ನಂತರ ಒಬ್ಬರು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ದೇವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ನೀಡಿದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ವಯಕ್ತಿಕ ಸದಸ್ಯರಿಲ್ಲದೇ ದೇಹವಿಲ್ಲ. ದೇಹವು ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಅಲ್ಲ. ದೇಹವು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದಿ ಸದಸ್ಯರಿಂದಾಗಿದೆ, ವಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ, ಒಂದು ಘಟಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಹದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದು ಸಭೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅವಮಾನಕರ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯಾವ ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವವಿಲ್ಲ. ಪೌಲನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಂಡ ಯಾವುದೇ ವಿಶ್ವಾಸಿ "ಕ್ರಿಸ್ತನು ಇರಲಿ, ಸಭೆಯು ಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳದೇ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಸಭೆಯನ್ನು ಕ್ರಮಾನುಗತ ಕ್ರಮದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟಡವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ ಸಭೆಯು ದೇವ ಜನವಾಗಿದೆ, ಆರಾಧಿಸುವ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ನೀರಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಚನ 28. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸಾಂಗತ್ಯದ ಕೂಟಗಳನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಸಭೆ ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಜಾಗತಿಕ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು τῆ ἐκκλησίας (tē ekklēsia, "the church"), ರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಉಪಪದ, ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವರಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಜಾಗತಿಕ ಸ್ಥಾನಿಕ ಅನ್ವಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ/ ಅಪೊಸ್ತಲತನವು ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯ ಆತ್ಮನ ವರದೊಂದಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲ ಕಛೇರಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತಾಯ 28:16-20); ಅಪೊಸ್ತಲರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಮತ್ತು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪೊಸ್ತಲರು ಸಭೆಯಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಯೋಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಪದವಾಗಿರಬಹುದು (ಅ.ಕ್ಯ.

14:14¹⁶), ಆದರೆ ತನ್ನ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಅಪೊಸ್ತಲರು ಅಧಿಕಾರದೊಂದಿಗೆ ನಿಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು (ಮಾರ್ಕ 16:14-18). ಪೌಲನು ಹನ್ನೆರಡು ಜನರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಇದೇ ನಿಯೋಗ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು (1 ಕೊರಿಂಥ 15:9; ಗಲಾತ್ಯ 1:11, 12).

ಅಪೊಸ್ತಲರೊಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳು, ದೈವೀಕವಾಗಿ ಸಭೆಗೆ ಅದರ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಅಧಿಕಾರವು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕಛೇರಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಸಾಂತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಾಗ, ಅವರು ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು (12:28, 29; ಎಫೆಸ 2:20; 3:5; 4:11). ಬಹುಶಃ ಎಲವು ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲರಾಗಲಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳಾಗಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೌಲನು ಈ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಜಾಗತಿಕ ಸಭೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ ವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಕೆಲವು ಸಭಿಕರ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು 2 ಕೊರಿಂಥ 8:23ರಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿದ ಅದೇ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದರು. ನಾನು ಸಭೆಯಿಂದ ಸಭೆಗೆ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕಛೇರಿಯ ಕುರಿತು ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೇವುದಾದರೂ ಪಾತ್ರವಿದೆ ಕುರಿತು, ಪೌಲನು ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಾನೇ ತನ್ನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದು; ಆತನು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ವಿವಿಧ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು "ನೀಡಿದ್ದಾನೆ" (ಎಫೆಸ 4:11). ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲನಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸರಿಯಾಗ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಆತ್ಮನು ವರಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಪ್ರಕಾರ, ದೇವರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಕರನ್ನು ಸಹ ಇರಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಎಫೆಸ 4:11; ನೋಡಿರಿ ಯಾಕೋಬ 3:1). ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಬೋಧಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಸ್ಥಾನವಿದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಆತ್ಮನಿಂದ ಅಧಿಕಾರಯುತವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡುವದಕ್ಕೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಪದಗಳು, ಪೌಲನು ಮೊದಲು ನೀಡಿದ ಆತ್ಮೀಕ ವರಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉತ್ತೇಜನ ಹೊಂದಿದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಆತ್ಮೀಕ ವರಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಭೆಯ ಸೇವೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವದರ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿವೆ. ಪೌಲನಿಗೆ ಇಂಥಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ವಯಕ್ತಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ತಲಾಂತುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಅದ್ಭುತವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ಬೋಧಕರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಠಿಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸಂಭೋಧಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ.

ಆತ್ಮನು ಯಾವ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬಲವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೋ - ಯಾರು ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ - ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಸ್ಥೆಯ ವರಗಳಿಂದಾಗಿ ವಿಶಾಲವಾದ

ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಭವಿರುತ್ತದೆ. 12:28ರಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಎರಡು ವರಗಳ ಪದಗಳು ಬಹುಶಃ ಅದ್ಭುತವಲ್ಲದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಸಹಾಯ (ἀντιλήμψεις, *antilēmpseis*; "helping"; NIV), ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೆಲವರು ಇತರರಿಗೆ ದೇಹದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಆಗಲಿ ಕೆಲವು ಸಹಾಯಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಅಥವಾ ಕರುಣೆಯ ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಅಥವಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಮುಂದಿನ ಪದ (κυβερνήσεις, *kubernēseis*), ಆಡಳಿತ, ಸಹ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೂಟಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಯ ಅಥವಾ ಕೂಡದ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಳಿ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಸಮಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತಾಡುವ ವರವನ್ನು (ನೋಡಿರಿ 12:10) ವಿಶೇಷವಾದ ಗೌರವೊಂದಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದ.

ವಚನ 29. 12:29, 30ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಕಾರಾತ್ಮಕದೊಂದಿಗೆ μή (mē) ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಪೌಲನು ನೀರಿಕ್ಷಿತ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗ್ರೀಕ್ ವ್ಯಾಕರಣದ ಬಲವನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲು, NASB ಅನುವಾದಕರು, ಎಲ್ಲರೂ ಅಪೊಸ್ತಲರೋ? ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅದೇ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತಮ್ಮ ಸಹ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡಬಾರದು, ಅದು ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ವರವಾಗಿರಬಹುದು, ಅಪೊಸ್ತಲತ್ವವಾಗಿರ ಬಹುದು ಅಥವಾ ಸ್ವಸ್ಥತೆಯನ್ನು ನೀಡುವದಾಗಿರಬಹುದು. ಸಭೆಯು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು, ತನ್ನ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ವರಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ತನ್ನ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಇತರರ ಹೊಂದಿರುವ ವರಗಳಿಗಾಗಿ ಆನಂದಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಇತರರು ಹೊಂದಿರುವ ವರಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂತೋಷಿಸುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ದೇವರು ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ವರಗಳಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತರಾಗಿರಬೇಕು. ಪೌಲನಿಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕಛೇರಿ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇಂಥಹ ವರಗಳಿಗೆ ಕರೆನೀಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು (1 ಕೊರಿಂಥ 14:18; 2 ಕೊರಿಂಥ 12:12). ಅಪೊಸ್ತಲನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ತಾವು ಅವರಿಂದ ಏನನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೋ ಅದರ ಮಾದರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದನು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿಸಿ, ತಾನು ಯಾವುದೇ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು.

ವಚನ 30. ಅಲಂಕಾರಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸರಣಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಿಗೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀರಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ; ಅದು ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು

ಬಲಹೀನವಾದ ದೇಹವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೇಹದ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ವತಂತ್ರರು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಭೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ವರಗಳಿಗಾಗಿ ಹರ್ಷಿಸಲೇಬೇಕು. ವರವು ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ (ಅನ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತಾಡುವುದು, ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸುವುದು, ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಆಡಳಿತ ಮಾಡುವುದು), ಯಾರೋಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ವೈರತ್ಯ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ನೋಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಯಾರೋಬ್ಬರು ತಾವು ಇತರರು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ನಾವು ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತಾಡುವದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸಲು ಅಥವಾ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಗುವದಿಲ್ಲವೋ ಅದರಂತೆಯೇ. ಅ.ಕೃ. 12:10ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು, ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತಾಡುವುದು ಅರ್ಥೈಸುವವರಿಲ್ಲದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅರ್ಥೈಸುವ ವಿಚಾರದ ಕುರಿತು 14ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ವಚನ 31. ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮಧ್ಯಅಂಶ 12:31ರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ವರಗಳನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರಿ; ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ನೀಡುವ ವರಗಳಿಗಾಗಿ ತವಕ ಪಡುವುದು ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾಗಿದೆ. ಸಭೆಯು ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ತವಕ ಪಡಬೇಕು ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುವುದು, ಮೊದಲ ನೋಟದಲ್ಲಿ, ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ ಯಾಕಂದರೆ 12:7-11ರಲ್ಲಿ ಆತನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ತನಗೆ ಸರಿತೋರಿದಂತೆ ವರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಆತ್ಮನು ಇಂಥಹ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊರಿಂಥದವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಭೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಬಯಸುವ ಕ್ರೈಸ್ತನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ವರಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಲು ಆತ್ಮನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ವರಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದ ನಂತರ, ಪೌಲನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಹೋದರ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ವರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು ಎಂಬುದು ಪೌಲನ ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ, ಕೊರಿಂಥದವರು ದೇವರ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ (8:1; 16:14), ಅದು ಪ್ರೀತಿಸುವ ವರವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ವರವು ಕೊರಿಂಥದವರು ಹುಡುಕುವ ಎಲ್ಲಾ ದೃಶ್ಯವಾದ ವರಗಳಿಗಿಂತ ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ.

ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

“ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆ”

ಒಂದು ಬಡ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಬೇಟಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ “ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿದೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆ” ಎಂಬುದಾಗಿ. ಅವಳು ಹೆಳವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಿರಾಣಿಸಾಮಾನನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ತಾನು ವಾಸಿಸುವ ಕಟ್ಟಡದಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ನಾನು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಅವಳ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಅವಳು ವ್ಯಾಧಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಏಕಾಂಗಿತನದ ಕುರಿತು ನನ್ನ ಗಡಿಯಾರದ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆನು. ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ, ಅವನು ಹೋದನು. ಅವಳು ಅವನು ಬೇಟಿ ನೀಡಲು ತನ್ನ ಸಮಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ತಾನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು - ಆದರೆ ಆತನ ಕಥೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಾದುಹೋದನು. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಚಿರಪರಿಚಿತನಂತೆ ತೋರಿದನು; ಅವನು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಆರಾಧನೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದನು. ಪ್ರಸಂಗಿಯು ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವನು ಸಹ ಇವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದನು, ಆ ಹುಡುಗನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವದನ್ನು ಆಲಿಸಿದನು, “ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.” ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವಾದಂತೆ ತೋರಿಬಂತು. ಈ ಯೌವನಸ್ಥನಿಗೆ ತಾನು “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯಲ್ಲ” ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು, ಆದರೆ ಆತನು ಹಾಗೆ ಮುನ್ನಡೆದನು. ಅವನು ಹುಡುಗನ ಕುರಿತು ಅಥವಾ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರ ತನ್ನ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಅವನು ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೂ, ವಾಕ್ಯಾಂಗವು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮುಗ್ಧನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಮಾತು ಅವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತು. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವನು “ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆ” ಆಗಿರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಯಾರು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿ ತನಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ವೃದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀಯ ಬಡ ಮನೆಗೆ ಅವನ ಬೇಟಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಭೀಕರಿಗೆ ಮತ ನೀಡಲು ಹೇಳಿದರೆ ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾರ್ಯ ಆಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ? ಅವನ ಬೇಟಿಗೆ ಹಿರಿಯರ ಸಮ್ಮತಿಯಿತ್ತೋ? ಈಡೀ ಸಭೆಯು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂತಿದ್ದರೋ, ಸಭೆಯು ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿತ್ತೋ? ಬಹುಶಃ ಹುಡುಗನು “ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿರಬಹುದು.

ಪ್ರಸಂಗಿಯ ಮನಸ್ಸು ಹುಡುಗನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದದ್ದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿತು, ಹಾಗೂ, ಅವನು ಹುಡುಗನು ನೋಡುವಾಗ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಈ ಮನುಷ್ಯನು

ಅಸಮಂಜಸವಾದ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದುವದನ್ನು ನೋಡಿ “ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಸರಾಯಿಯ ವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಡುಗನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದನು. ಹುಡುಗರು ಪ್ರಸಂಗಿಯು ಆಕರ್ಷಕ ರೋಮಾಂಚನಕಾರಿಯಾದ ಯೌವನಸ್ಥ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಗುವದನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ವೃದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮನೆಯನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಅವಳ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವದನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಅಗೋ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ದಿವಸದಲ್ಲಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿರುವ, ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಕೈವತ್ತ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುವ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಅವಳ ಏಕಾಂಗಿ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಆತನನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು. ಪೌಲನ ಮಾತುಗಳು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದವು: “ಹೇಗೆ ದೇಹವು ಒಂದಾಗಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಅಂಗಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆಯೋ, ಹೇಗೆ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳೆಲ್ಲವು ಅನೇಕವಾಗಿದ್ದು ಒಂದೇ ದೇಹವಾಗಿರುವದೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು” (12:12); “ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವು, ಮತ್ತು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ” (12:27). ಪ್ರಸಂಗಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಕ್ಕನು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಅವನು ಅಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೆ ಅಥವಾ ರೋಗದಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗಿವೆ.

ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸಂಘದ ಸಿದ್ಧಾಂತ

ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನಿರ್ಜನ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಇತರ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಂಥಹ ದೃಶ್ಯವು ಸಾಧ್ಯವಿದ ಆದರೆ ವಿರಳ. ಸತ್ಯವೇದವು ಜನರು ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವದನ್ನು ಹೇಗೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ? *ಸತ್ಯವೇದದುದ್ದಕ್ಕೂ, ಸಮುದಾಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.* ಅಬ್ರಹಾಮ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂತಾನದವರು ಕುಟುಂಬದ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ಅಥವಾ ಹೇಳಿದರು ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕುಟುಂಬದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಕೆಡುಕಿಗಾಗಿ. ಲೋಟನು ಅಬ್ರಹಾಮನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶವಿರುವ ಯೋರ್ದಾನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವಾಗ (ಆದಿ 13:10) ಪರಿಣಾಮವು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ತಂದೆಯು ಯಜಮಾನನಾಗಿರುವ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ತನ್ನ ಸಹೋದರನ ಮಗನನ್ನು ಅರಸನ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ತನ್ನ 318 ಪುರುಷರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು (ಆದಿ 14:14). ಇಸ್ರಾಯೇಲ ದೇಶವು ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮುದಾಯಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. 1 ಕೊರಿಂಥ 12ರಲ್ಲಿ ಪೌಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಸತ್ಯವೇದದುದ್ದಕ್ಕೂ ಹರಿದು ಬರುವ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯದ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿದೆ. ದೇವ ಜನರು ಆರಾಧಿಸುವದು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು

ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಪೋಷಿಸುವದಕ್ಕೂ ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನವನ ದೇಹದ ಕಥೆಯು ಸಮುದಾಯದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿ, ಪಟ್ಟಣ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಜನರು ಎಲ್ಲರ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಹಾಲನು ಮೊದಲನೆಯವನಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಬರಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ನೀಡುವ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ದೇಹದ ರಚನೆಯು ಸೃಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಲೇಖಕರು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇದು ಗ್ರೀಕೋ ರೋಮನ್ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಾನದ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಸಭೀಕರ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಭೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆ ಎಂಬ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿದೆ.

“ನೀವು ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಾರಿರಿ” ಎಂಬ ನಿಯೋಗವನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ದೇಹವೆಂಬ ಸಭೆಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ (ಮಾರ್ಕ 16:15). ಕರ್ತನು ಆಯ್ದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ, ಯಾಜಕರ ಅಥವಾ ನಾಯಕರ ಗುಂಪಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಅವನದೇ ಅಥವಾ ಅವಳದೇ ಆದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ತಲಾಂತುಗಳನ್ನು ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ನೀಡಿದ ನಿಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಾದರಿಯಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ದೇವರು ತನಗೆ ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆನಂದಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗೆ ದ್ವಿಗುಣವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ವಿಶೇಷವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ದೇವರು ತಮಗೆ ನೀಡಿರುವ ತಲಾಂತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಗುಣಗುಟ್ಟುವದು ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡುವದು ಕ್ರೈಸ್ತನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಅನೇಕ ಅಂಗಗಳಿಂದ ಮಾಡಿರುವಾಗ, ದೇಹವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಐಕ್ಯತೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಗೌರವ ದೊರೆಯುವಾಗ ಈಡೀ ದೇಹವು ಆಶೀರ್ವಾದದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗುವಾಗ, ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಾಗ, ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಹವು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇಹದ ಭಾಗವಾಗಿರುವದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸಮುದಾಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸಭೆಯ ಕೂಟವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗುವದು ಯೇಸುವನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ. ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬನು ದೈವೀಕ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಬೇಕು, ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಬೇಕು, ಯೇಸುವನ್ನು ದೇವರ ಮಗನೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ದೇವರ ಕುಟುಂಬದ ಭಾಗವಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಕೈಸ್ತರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಕೇಳಿ ಯೇಸು ಮತ್ತು ಆತನ ನಾಮವನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವವನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಬೆಂಬಲೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಇದು ಸಮುದಾಯಿಕ ಜೀವಿತವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ತಾವು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅನೇಕ ಕೈಸ್ತರು ಸಹ ಕೈಸ್ತರನ್ನು ಬೇಗನೇ ದೂರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವ ಇತರರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ನಿಧಾನಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

¹11:3-16ರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ ತಲೆ ಹೊದಿಕೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸಭೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸದಿರಬಹುದು. ²ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಸಭೆಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಅವರು "ಈರ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸೂಯೆ, ಕಲಹ ಮತ್ತು ದಮನದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು . . ." (Clement of Rome *First Clement* 3:2). ³ಒಂದು ಶಬ್ದವು ಅದರ "ಶಬ್ದಾರ್ಥದ ಡೋಮೇನ್" ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ⁴A good discussion of the word is given in D. A. Carson, *Showing the Spirit: A Theological Exposition of 1 Corinthians 12–14* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1987), 19–22. ⁵Jack Cottrell, *Power from on High: What the Bible Says About the Holy Spirit* (Joplin, Mo.: College Press Publishing Co., 2007), 411. ⁶James Greenbury, "1 Corinthians 14:34–35: Evaluation of Prophecy Revisited," *Journal of the Evangelical Theological Society* 51 (December 2008): 724. ⁷ಅ.ಕೃ. 2ರಲ್ಲಿನ "ಭಾಷೆಗಳು" ಕೊರಿಂಥಿಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು Leon Morris ವಾದಿಸಿದರು. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಅನೇಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. (Leon Morris, *The First Epistle of Paul to the Corinthians*, rev. ed., The Tyndale New Testament Commentaries [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985], 169.) ⁸David E. Garland, *1 Corinthians*, Baker Exegetical Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Baker Academic, 2003), 584. ⁹Robert H. Gundry, "'Ecstatic Utterance' (N.E.B.)?" *Journal for Theological Studies* 17 (1966): 299–307. ¹⁰Jerome Murphy-O'Connor, *St. Paul's Corinth: Texts and Archaeology*, 3rd rev. and exp. ed. (Collegeville, Minn.: Liturgical Press, 2002), 191.

¹¹Cottrell, 308–9. ¹²Livy *Historia* 2.32. ¹³Epictetus *Discourses* 2.5.25–26. ¹⁴Morris, 173. ¹⁵Thomas Campbell, *Declaration and Address* (St. Louis: Mission Messenger, 1978). This document can be viewed online (accessed September 25, 2015, http://www.therestorationmovement.com/_states/wv/declaration.htm#4). Campbell (1763–1854) presented the address in 1809. ¹⁶ಅದೇ ಪದವನ್ನು 2 ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ 8:23ರಲ್ಲಿ "ತುಳುಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.